

CENTRUL DE RESURSE JURIDICE	
INTRARE	Nr. 278
IEȘIRE	
Data	20.04.2014

Această publicație a fost realizată cu sprijinul financiar acordat prin Programul „Drepturi Fundamentale și Cetățenie” al Uniunii Europene. Conținutul acestei publicații intră în responsabilitatea Centrului de Resurse Juridice și nu reflectă în niciun fel punctele de vedere ale Comisiei Europene.

RAPORT DE MONITORIZARE

Realizat de

în urma vizitei inopinate în

COMPLEXUL DE SERVICII SOCIALE

BOLINTIN VALE

Data și durata vizitei:

16 aprilie 2014, orele 09:10-11:40

Echipa de monitorizare :

Georgiana Pascu, director program „Pledoarie pentru demnitate”, Centrul de Resurse Juridice

Daniela Ududec, monitor-expert drepturile omului, jurist, Centrul de Resurse Juridice

Silvia Tăbușcă, monitor-expert drepturile omului, jurist, Centrul de Resurse Juridice

1. INFORMAȚII GENERALE

Denumirea instituției: **Complexul de servicii sociale Bolintin Vale** alcătuit din 2 centre (care funcționează în același perimetru, în două pavilioane diferite, sub același management): **Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică Bolintin Vale, Centrul de Îngrijire și Asistență Bolintin Vale.**

Adresa: Strada 1 Mai, nr. 2J

Monitorii au ajuns la Centrul din Bolintin Vale în data de 16 aprilie 2014, la ora 9:10 dimineața. Monitorii au fost întâmpinați de către paznic și apoi de către administrator. Acesta din urmă a fost informat de către monitori despre Protocol și scopul vizitei, însă **accesul acestora nu a fost permis imediat**. Monitorii au fost primiți în clădirea paznicului de la poartă, pentru ca administratorul să confirme telefonic cu Directorul Centrului dreptul monitorilor de a avea acces.

În urma insistențelor de a vorbi cu un psiholog sau asistent social, la ora 9:30 monitorii au fost invitați în biroul dnei P.M., care s-a prezentat ca fiind inspector de specialitate cu atribuții de asistent social.

În drum către biroul asistentului social, monitorii au observat că tocmai se servea micul dejun în sala de mese, ușa fiind deschisă. Din sala de mese au ieșit câțiva beneficiari, precum și un câine maidanez. Una dintre expertele CRJ a intrat în sala de mese și a

observat mizeria din încăperea; un alt câine era urcat pe o masă și mânca alimentele rămase. Pe jos era mâncare aruncată, iar mobilierul se afla într-o stare foarte proastă, fiind uzat și murdar. Administratorul a intervenit pentru scoaterea expertei din sala de mese, iar echipa și-a continuat drumul către biroul asistentei sociale. Administratorul a declarat că condițiile insalubre și murdăria din sala de mese e cauzată de faptul că sunt 90 de beneficiari care mănâncă acolo și aceștia rup șervețele și aruncă cu mâncare.

Hrana beneficiarilor este asigurată de o firmă de catering subcontractată în anul 2008 de DGASPC Giurgiu, Suny SRL. Nu au putut fi prezentate informații despre modalitatea prin care beneficiarii sunt consultați în vederea alegerii hranei sau a meniurilor săptămânale. Mai mult, firma de catering decide mâncarea livrată, fără să consulte în prealabil personalul Centrului. La data vizitei, nimeni nu știa care este meniul pentru prânz; nu se știa că meniul pentru întreaga săptămână ar trebui afișat. În data de 8 aprilie 2014, în Registrul de tură al asistentelor medicale din CIA, a putut fi citită mențiunea „*felul 2 de mâncare a fost stricat și a fost returnat*”. Conform șefului de centru, în aceste situații se apelează la o rezervă de alimente pentru pregătirea hranei de la cină. Meniul săptămânal este ales de DGASPC Giurgiu pentru beneficiarii din toate centrele, fără a se avea în vedere nevoile speciale de alimentație ale beneficiarilor.

Șeful centrului nu a putut prezenta echipei de monitori bugetul instituției și costul serviciilor per beneficiar.

Conform declarației asistentei sociale, psihiatrul, psihologul și doctorul generalist care deservește Centrele sunt contractați prin intermediul unor contracte de specialitate. La momentul vizitei, niciunul dintre aceștia nu erau prezenți la Centru. Asistenta socială a declarat că medicul psihiatru vizitase Centrul ieri, informație confirmată de către monitori în discuția cu un beneficiar. Un număr de 8 asistente medicale sunt responsabilii de caz ai beneficiarilor, după cum urmează: 11 beneficiari / asistentă medicală în CRRN și 8 beneficiari/asistentă medicală în CIA.

CENTRUL DE RECUPERARE ȘI REABILITARE NEUROPSIHICĂ BOLINTIN VALE

2. BENEFICIARI

Conform informațiilor furnizate de asistenta socială, Complexul oferă servicii pentru 90 de beneficiari, dintre care 32 sunt în CIA (Centrul de Îngrijire și Asistență), iar 58 în CRRN (Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică). Vârstele beneficiarilor sunt cuprinse între 18 și 75 de ani.

3. CONDIȚII DE CAZARE

După o scurtă discuție cu asistenta socială, doi dintre monitorii CRJ au fost însoțiți de către administrator pentru a vizita Centrele.

Primul Centru vizitat a fost CRRN. Încă de la început, monitorii au putut ușor constata **condiții total inadecvate de cazare și masă**: foarte multă mizerie, beneficiari care ajutau personalul la curățenie, paturi de fier ruginite - majoritatea fără saltele, perne sau lenjerii, grupuri sanitare nefuncționale și foarte murdare, persoane legate de pat cu lanțuri, mulți gândaci pe alimentele beneficiarilor.

De-o parte și de alta a unui hol foarte lung erau dispuse camerele în care erau cazați cei 58 de beneficiari prezenți în Centru la momentul vizitei. La fiecare capăt al holului era câte un grup sanitar aflat în condiții precare. Primul grup sanitar era prevăzut cu 3 toalete, care nu erau separate între ele (fig. 1), iar unul avea și o încăpere cu 2 „dușuri” (fig.2)

Fig.1

Fig. 2

Această din urmă încăpere era utilizată pentru a spăla beneficiarii, o dată pe săptămână, „în butoi” deoarece nu este apa caldă. 2 beneficiari au afirmat ca vara, când este mai cald, sunt spălați cu furtunul cu apă rece. Cel de-al doilea grup sanitar era utilizat de majoritatea beneficiarilor deoarece toaletele erau compartimentate, dar fără uși. La momentul vizitei, mirosul urât nu a permis experților să intre; era mizerie și urină pe jos (fig.3). Lângă fiecare grup sanitar se afla câte o încăpere mică care, în trecut, fusese folosită ca izolator; acum erau depozite de mobilă și haine murdare (fig. 4).

Fig.3

Fig. 4

Saloanele, erau luminate natural, însă în majoritatea nu erau becuri, și păreau spațioase pentru numărul de paturi amplasate în fiecare salon. Totuși, în urma discuțiilor cu mai mulți beneficiari, experții au constatat că în unele paturi foarte mici (fig.6) dormeau câte 2 beneficiari din lipsă de spațiu. De exemplu într-o cameră de trei paturi erau cazate 5 persoane: T.C. singur într-un pat – legat cu un lanț încuiat cu lacăt (fig. 7), în alt pat erau R.N. și R.A., iar în cel de-al treilea alți 2 beneficiari – M.M. și C.B. Majoritatea paturilor nu aveau lenjerie, beneficiarii dormeau direct pe saltelele rupre și foarte murdare.

Fig. 6

Fig. 7

Numărul beneficiarilor cazați într-o cameră varia între 3 și 6. În 4 camere, beneficiarii au susținut că cel puțin 2 dintre ei dormeau în același pat, foarte mic.

4. PERSONALUL COMPLEXULUI

Conform declarației asistentei șefe, personalul Centrelor este după cum urmează: 3 infirmiere (în CIA), 1 îngrijitoare și 3 infirmiere (în CRRN), 1 asistent medical pe ambele secții și personal auxiliar pentru ambele Centre (o bucătăreasă și un fochist, care stă și la poartă). Turele sunt între orele 07:00 - 19:00 – 7:00 (12 ore cu 24 de ore).

5. ACTIVITĂȚI ȘI CONTACT CU EXTERIORUL

Cei 58 de beneficiari, nu au posibilitatea să iasă din Complex în colectivitatea locală. „Nu ieșim niciunde. Doar cei care pot pleca acasă... Stăm în curte când ne lasă și atât” a precizat unul dintre beneficiari; declarația acestuia fiind susținută și de alți beneficiari, și de personal.

În incinta Complexului nu sunt organizate activități recreative sau ocupaționale. O cameră este transformată în „club”. Aici, la momentul vizitei, erau foarte mulți beneficiari care stăteau pe scaune supravegheați de o infirmieră, fără să existe intenția vreunei activități anume. Mai mult, la momentul intrării monitorilor în sală, se făcea curățenie cu beneficiarii aduși deja în club pentru „relaxare și socializare” - ni s-a comunicat (fig. 8). Cel care mătura era un beneficiar – „le ajut” a afirmat. Mobilierul era foarte vechi (fig. 9).

Fig. 8

Fig. 9

În "club" (camera comună, fără iluminat natural și la momentul vizitei fără curent electric, care era, de fapt, un salon fără paturi și cu scaune) erau mai mulți beneficiari și un televizor (o "plasmă") despre care administratorul a declarat că a fost donată de Directorul Centrului.

6. INSPECȚII/CONTROALE

Personalul Complexului nu a putut furniza informații despre ultimele inspecții/controale făcute de autorități și nici despre recomandările făcute de acestea.

7. RESPECTAREA DREPTURILOR OMULUI

Experții CRJ au constatat încălcări grave ale drepturilor omului. **Condițiile inumane de viață și lipsa acoperirii nevoilor de bază de cazare, de tratament și terapie, contenționarea chimică și fizică - prin legarea cu lanțuri, constituie tratament inuman și degradant în forma sa cea mai gravă, de tortură - așa cum aceasta a fost prezentată de CEDO încauza Selouni c. Franței(1999):**

- ❖ libertatea de mișcare restricționată prin legarea în lanțuri. Experții CRJ au identificat un tânăr pe care „l-au uitat cu lanțurile că s-au speriat c-ați venit.” – a afirmat una dintre beneficiare

Monitorilor li s-a comunicat de către beneficiari ca alte 5 persoane mai sunt, de obicei, legate cu lanțuri ca să nu fugă din Complex. Pe parcursul discuțiilor cu cei pe care monitorii i-au putut identifica, aceștia au confirmat faptul că sunt legați și că dacă nu acceptă de bună voie aplicarea acestor măsuri sunt amenințați

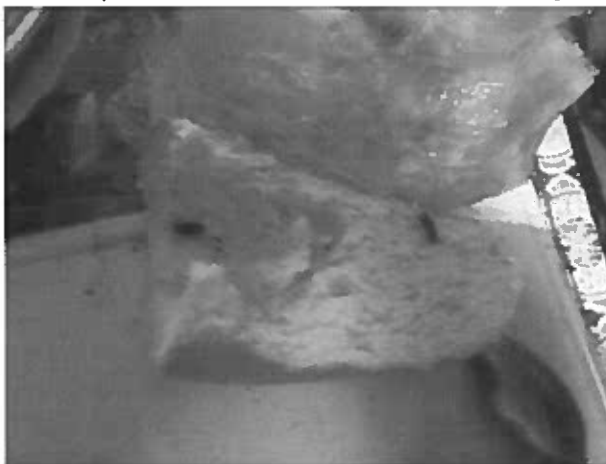
că vor fi trimiși la spital „unde nu e bine” sau  sunt „injectați”/sedași și apoi legați. Mai mult, beneficiarii sunt bătuți cu o bucată de furtun și cu un baston pe care le au infirmierele în vestiar.

Nu există nicio procedură pentru pl ngeri interne sau externe pe care beneficiarii să o cunoască. **Contenționarea chimică pentru orice stare /comportament de agitație** este măsura general aplicată. „Nu ni se mai dă voie să-i legam și e mai simplu să  i injectăm când sunt agitați” (o angajata).  n „Registrul de Contenționare Chimică/Fizică” se poate observa numărul foarte mare de persoane contenționate chimic datorită stării de agitație. Experții au întrebat ce înseamnă agitație și dacă este totuna cu agresivitatea. Răspunsul a fost că nu sunt lăsați să ajungă la stare de agresivitate și sunt sedași în prealabil.

 n ceea ce privește procedura de contenționare chimică aplicată în cele două centre rezidențiale, în Registrul asistentelor medicale există mențiuni la diferite intervale de timp pentru a i se aminti doctorului psihiatru că atunci când ajunge în centre să completeze scrisorile medicale prin care să recomande contenționarea beneficiarilor agitați și cu diagnostic de sănătate mintală.

Contenționarea fizică nu este menționată în register deoarece „este interzisă” ne-a spus personalul present. Totuși, această măsură era aplicată în cele mai inhumane condiții – beneficiarii fiind legați cu lanțuri care erau încuiate cu lacăte mari.

- ❖ **m ncarea** pe care beneficiarii o primesc este decisă de DGASPC Giurgiu, fără a fi consultat personalul Complexului cu privire la nevoile beneficiarilor. Așa cum s-a menționat, personalul nu știa ce va livra la pr nz firma de catering.  nc perea în care se ia masa era, la momentul vizitei, extrem de murdară. Mai mult, **epidemia de g ndaci** din Complex face dificilă stocarea oricăror alimente. Pe o bucată de p ine erau foarte mulți g ndaci (fig 10), de toate dimensiunile.  ntrebat beneficiarul căruia îi aparținea dacă o va m nca, a afirmat „ O, da! Ne-am obișnuit cu ei!

- ❖ **condiții de igienă și cazare inumane** (a se vedea Arhiva):
 - neexist nd acces la apă caldă, igiena corporală este foarte precară. La momentul vizitei beneficiarii aveau păduchi. Discut nd cu personalul,

monitorilor li s-a comunicat că lucrurile stau chiar bine acum și că au fost epidemii de păduchi mult mai grave;

- lipsa lenjeriilor face ca pilotele și saltelele (acolo unde acestea există) să fie foarte murdare;
- unii beneficiari nu au un pat propriu, ci îl împart cu un alt beneficiar din lipsă de locuri disponibile (monitorii nu au reușit să identifice numărul exact al celor aflați în această situație).

Au existat opinii diferite cu privire la igiena zilnică a beneficiarilor: în Registrele asistentelor medicale exista la fiecare 5-6 zile mențiunea că "beneficiarilor li s-a făcut baie", asistenta socială a menționat că există un grafic de baie, șeful de centru - că pot face baie oricând doresc, dar un tânăr, în prezența acestuia, ne ruga să îi ajutăm cu rezolvarea apei calde astfel încât să se poată spăla.

❖ **viață privată și demnitate:**

- toaletele sunt comune pentru bărbați și femei (4 toalete funcționale la 58 de beneficiari);
- saloanele sunt mixte, iar cazarea este decisă de personal; beneficiarii nu sunt consultați cu privire la colegii de cameră;
- 5 saloane nu aveau ușa la intrare.

❖ **Alte încălcări ale drepturilor beneficiarilor:**

În salonul nr. 5 monitorii au observat că o femeie în vârstă era cazată în aceeași cameră cu alți bărbați și că ușa era scoasă din balamale.

F.B. este unul din beneficiarii cu vârsta de 21 de ani care au abordat monitorii pe holurile Centrului și le-a repetat acestora că vrea să fie ajutat să iasă din această instituție. Conform declarației acestuia, provine din Casa Elena din Giurgiu și a fost adus în Bolintin Vale de către Directoarea DGASPC. El a declarat că nu a dorit să vină aici, că nu s-a ținut cont de părerea lui și că atunci când a fost transferat a fost informat că va fi trimis, de fapt, într-un spital.

O altă beneficiară a declarat că beneficiarii nu au apă caldă și că sunt gândaci în camere și în sala de mese. De asemenea, a spus că se mănâncă în căni de inox, că scaunele din sala de mese sunt rupte, că nu e curat și că pereții sunt crăpați, că mâncarea nu e bună, că mănâncă tot aceeași ciorbă și că "din pilaf și ghiveci nu ne scoate".. Aceasta a mai declarat că a fost adusă cu forța de la Tântava. Când au fost întrebați unde își țin lucrurile personale, una din beneficiare a spus că nu au unde să și le țină, că și le țin sub saltea. De asemenea, a spus că periuța și săpunul se țin la asistenta medicală. Aceste informații au fost confirmate ca urmare a cercetării făcute de către monitori.

În Salonul 8, monitorii CRJ au observat un alt tânăr care dormea sub o pătură. Când s-au apropiat de acesta, au văzut un alt beneficiar care dormea pe jos, sub unul dintre paturile de fier fără saltea, acoperit de o pătură. Infirmiera a declarat că numele acestui beneficiar este P.F. și că acolo îi place lui să stea. Acesta a fost scos de către infirmieră de sub pat și s-a așezat pe alt pat din salon. Într-un alt salon, pe picioarele unui beneficiar au putut fi observate cicatrici, precum și o serie de răni mai mici care erau în curs de vindecare. Ulterior, discutând cu alți beneficiari, s-a aflat că acest beneficiar este deseori legal cu lanț deoarece fuge din Centru.

Monitorii au observat că în saloane nu exista alt mobilier în afara de paturi. Beneficiarii nu au la dispoziție noptiere sau dulapuri pentru pastrarea lucrurilor personale, mai puțin în cazul Salonului nr. 10, în care dulapul este încuiat cu lacăt.

O beneficiară a declarat că știe despre faptul că unii beneficiari sunt legați, ca să nu fugă din Centru. Aceasta a rugat insistent reprezentanta CRJ să o ajute să plece din centru și să se întoarcă la căsuțe. Beneficiara a mai precizat numele a 3 tineri care sunt legați cu lanț.

Monitorii CRJ au discutat cu alți doi beneficiari care au confirmat că există persoane legate cu lanțuri. Conform declarației celor dintâi, sunt 5 beneficiari carora li se aplica acest tratament: B., T., G., A., Ș. A mai fost declarat că beneficiarii sunt bătuți de către asistente cu un baston negru, asemanator celui folosit de ofiterii de politie.

Cei doi beneficiari intervievați (C.D. și T.A.) au declarat că au informații despre persoane care au decedat în Centru. Acestia au marturisit că în 2013 una dintre fete a murit prin asfixie mecanică, înecându-se cu bol alimentară. Aparent, în 2013 a fost înregistrat și un deces din cauza de hepatită. Un alt beneficiar a murit în 2012, o cauza

a decesului fiind enterocolita. Aceștia au mai declarat că, atunci când moare cineva în Centru, tot beneficiarii sunt obligați să le sape mormintele.

Doi beneficiari au mai precizat că medicul psihiatru a venit în vizită pe 15 martie, dar că acesta nu consultă de obicei beneficiarii. În plus, beneficiarii sunt duși uneori cu forța la Spitalul de psihiatrie din Vadu Lat, ca formă de pedeapsă, și sunt ținuți acolo câte o săptămână. Cei doi au mai spus că asistentele cheamă uneori poliția pentru a-i lua pe beneficiari și a-i duce la psihiatrie; au declarat că polițiștii sunt duri, folosesc cătușe și îi agresează. Exista informații ca unul dintre beneficiari, un domn în vârstă, a fost agresat de reprezentanți ai poliției. În legătură cu trimiterea beneficiarilor la Spitalul de psihiatrie din Vadu Lat, asistenta socială a menționat că deplasarea este menționată numai în raportul de gardă, neexistând alte documente, ca, de exemplu, procese-verbale. Pe de altă parte, unii dintre beneficiari au declarat că sunt duși cu poliția la spital și că ofiterii de poliție nu îi informează despre drepturile lor și nu întocmesc proces-verbal. Conform declarației acestor beneficiari, polițiștii acționează pe baza indicațiilor personalului din Centru, fără a ține cont de opinia lor.

Într-un alt salon, monitorii au vorbit cu o beneficiară în vârstă. La intrarea reprezentantei CRJ în salon, aceasta a început să plângă și a cerut să fie luată din Centru și dusă la familia ei. Plângând, B.M. a spus că nu mai vrea să stea aici și că este bătută cu bastonul peste spate. Aceasta a marturisit că a venit în acest Centru în iunie 2008, și că de atunci nu își mai primește pensia.

CENTRUL DE ÎNGRIJIRE ȘI ASISTENȚĂ (CIA) BOLINTIN VALE.

La ora 10:40, doi dintre monitorii CRJ au fost însoțiți în clădirea CIA, aflată în aceeași curte cu CRRN. Condițiile de cazare erau mult mai rele aici. Majoritatea paturilor de fier nu aveau saltele sau saltelele erau deteriorate.

Conform declarației uneia dintre infirmiere, în CIA sunt persoane cu vârste cuprinse între 18 și 76 de ani. La momentul vizitei, majoritatea beneficiarilor erau în sala comună, unde erau supravegheați de o asistentă. Nici în acest „club” nu exista vreo activitate. Întrebată infirmiera ce activități organizează cu beneficiarii, a răspuns că nu se fac activități, din cauza stării grave în care se află beneficiarii.

În clădirea CIA monitorii au observat că, în general, condițiile de cazare sunt mai rele decât în CRRN, ca saloanele sunt mai mici și lipsite de luminozitate naturală, paturile nu au saltele sau saltelele sunt foarte uzate (a se vedea poze Arhiva), toaletele nu au uși și sunt murdare (unele beneficiare utilizau toaleta în văzul oricui trecea pe hol), beneficiarii sunt spălați cu furtunul, lipsa apei calde face ca condițiile de igienă să fie precare. Într-unul dintre saloane, deși tomai trecuse infirmiera care făcuse curat și schimbase lenjeria, așa cum se poate observa într-una dintre pozele din arhiva, aceasta era plină de materii fecale. Și în acest Centru erau cazați câte 2 beneficiari într-un pat, fără ca experții CRJ să primească informații clare și exacte cu privire la numărul de persoane care împart același pat. .

Într-unul din saloanele din clădirea CIA, monitorii CRJ au vorbit cu două beneficiare. Acestea stăteau într-o cameră cu paturi de fier, fără saltele. Infirmiera și administratorul au declarat că saltelele au fost luate pentru a fi spălate, dar cele două beneficiare au spus că ele nu au saltele la paturi de mult timp. Beneficiarele au declarat că sunt lovite și agresate verbal de personalul din Centru. Acestea au spus că sunt lovite inclusiv cu bastonul negru (menționat de unii din beneficiarii din CRRN) și că una din infirmiere obișnuiește să o traga de par. Au menționat și că unii beneficiari sunt legați cu bucăți rupte de cearșaf.

Într-un alt salon foarte mic (aproximativ 2/3 m), poziționat la capătul holului, era cazată o beneficiară care părea izolată complet. Personalul le-a comunicat experților CRJ că așa îi place ei să stea singură pentru că striga atunci când vede pe cineva, crezând că e mama ei – ceea ce s-a întâmplat și la vederea monitorilor.

Procedura în cazul incidentelor deosebite petrecute în CIA sau CRRN constă în informarea șefului de centru. S-a observat că măsura contenționării chimice este foarte des aplicată. Așa cum se poate observa în fotografiile din Arhiva făcute „Registrului de contenționări chimice”, pentru orice „stare de agitație”, beneficiarii sunt sedați.

DECESE

Numărul persoanelor decedate în fiecare an a fost în medie de 6-7 persoane/an. Asistenta socială a prezentat experților CRJ un dosar în care erau arhivate pentru fiecare beneficiar decedat în Complex mai multe documente: certificat de deces, certificat medical constator al decesului, o declarație a unui angajat prin care i se transmiteau familiei persoanei decedate mai multe documente, mai puțin certificatul medical constator al decesului.

În dosarele arhivate nu au fost identificate informații despre locul în care a survenit decesul fiecărei persoane, motivele care au condus la deces, ora și angajatul care a găsit persoana decedată.

Mulți dintre beneficiarii intervievați au declarat că numărul persoanelor decedate este mai mare și că experților CRJ nu li s-ar fi adus la cunoștință informații complete.

Spre exemplu, în noaptea din 23/24 aprilie 2013 într-un registru de incidente deosebite al CIA, asistenta medicală a notat că "Menționez că în jurul orelor 20:40 a fost găsită decedată beneficiara P." De observat că anterior consultării acestui Registru, experților CRJ li s-a spus că în anul 2013 nu au fost înregistrate decese în CIA sau în CRRN.

Pentru o altă persoană decedată în 4 martie 2014, un tânăr în vârstă de 20 ani, nu au putut fi documentate condițiile în care a survenit decesul deoarece copia certificatului medical constator al decesului era indescifrabilă. Și în acest caz, medicul care a semnat certificatul medical constator al decesului este și medicul care a avut în îngrijire tânărul în centrul rezidențial. Tânărul care venise în anul 2012 din Casa de Tip Familial Mihaela din județul Giurgiu, era imobilizat la pat, nu vorbea și avea probleme respiratorii.

În alte două decese din cele șase survenite în CIA și CRRN, experții CRJ au observat că o tânără în vârstă de 36 de ani a decedat "prin asfixie cu bol alimentar", iar un alt beneficiar din cauza bronhopneumoniei complicată cu miocardită septică. Pentru niciunul dintre aceștia nu au fost realizate expertize medico-legale cu toate că, în primul caz, tinerii din centre au arătat că femeia s-a înecat cu o napolitană de frică să nu îi fie furată de un alt beneficiar, iar pentru tânăr există o scrisoare medicală eliberată de Spitalul Universitar de Urgență în care se arată că tânărul a fost internat în spital cu diagnosticul de "șoc septic".

Recomandari

Principala recomandare consta in inchiderea de urgenta a acestei institutii care este in atentia autoritatilor publice locale si centrale dar si a mass media inca din octombrie 2003 si continuand in 207, respectiv 2009. Niciuna din situatiile observate in aceasta institutie nu respecta prevederile legale interne si internationale, la care Romania este parte:

1. Inchiderea de urgenta a institutiei aceasta reprezentand un focar de infectie pentru toti beneficiarii si angajatii aflati in prezent in aceasta institutie.
2. Reevaluarea de o maniera urgenta a starii de sanatate a fiecarei persoane institutionalizata in Complexul de servicii sociale din Bolintin Vale.
3. Furnizarea de servicii sociale, vocationale si medicale corespunzatoare starii de sanatate si dezvoltare a fiecarui beneficiar.
4. Identificarea de urgenta a solutiilor pentru oferirea de servicii in comunitate persoanelor cu dizabilitati institutionalizate in acest centru.
5. Identificarea de urgenta si transferarea persoanelor care au nevoie de ingrijire medicala 24/24 intr-un spatiu adecvata si cu personal calificat.
6. Sesizarea instantelor competente cu privire la tratamentul inuman si degradant la care sunt supuse in prezent persoanele legate cu lanturi de pat dar si a celor care au acuzat internari nevoluntare la spitalul de psihiatrie din Vadu Lat sau au fost supuse unor violente si agresiuni fizice.